

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH OBRAZU OLTARZOWEGO
PRZEDSTAWIAJĄCEGO NAJŚWIĘTSZĄ MARIĘ PANNE NIEPOKALANEGO
POCZĘCIA W KOHCICACH, KOPIA WG. B.E. MURILLA, TECHNIKA
OLEJNA NA PODŁOŻU PŁÓCIENNYM, WYM (?), AUTOR ANTON(?), R. 1909

Autor programu prac:
mgr Robert Stpiczyński- konserwator dzieł sztuki
ul. Kaliska 18 m. 18, 02-316 Warszawa
tel. +48504969316

Stan zachowania

Obraz aktualnie znajduje się w budynku magazynowym w pobliżu pałacu - siedziby szpitala rehabilitacyjnego w Kochcicach.

Nie był konserwowany, za wyjątkiem wklejenia trzech łąt z białego płótna, widocznych od odwrocia, przykrywających prawdopodobnie rozdarcia.

Zmieniano natomiast miejsca jego ekspozycji o czym świadczą przeróbki krosna i dodanie sztukówki płótna w dolnej partii.

Podłoże płócienne naciągnięte jest na drewniane krosno z jedną pionową i trzema poziomymi poprzeczkami. Górna i dolna listwa krosna mają wyprofilowany kształt, świadczący o pierwotnym przeznaczeniu obiektu jako obrazu ołtarzowego.

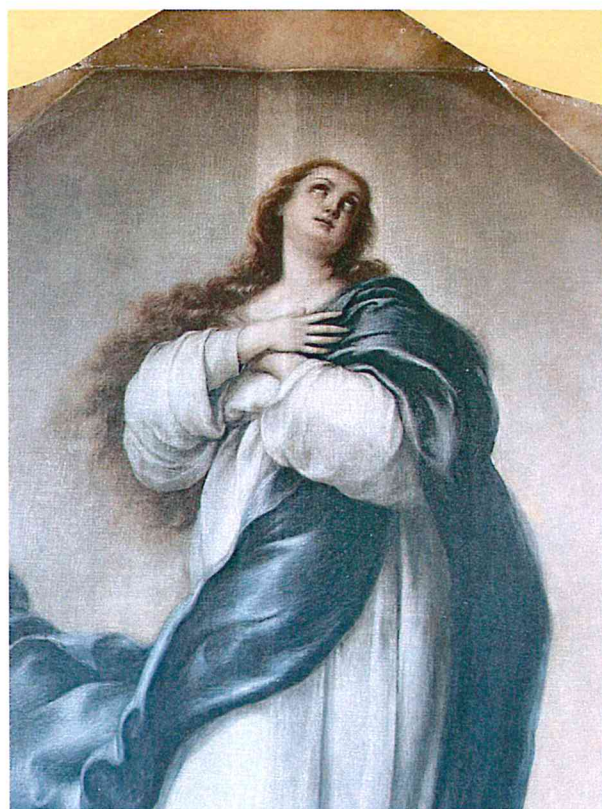
Późniejsza wstawka płótna w dolnej partii pochodzi zapewne z czasów, kiedy obraz wyjęto z ołtarza i eksponowano w innym miejscu.

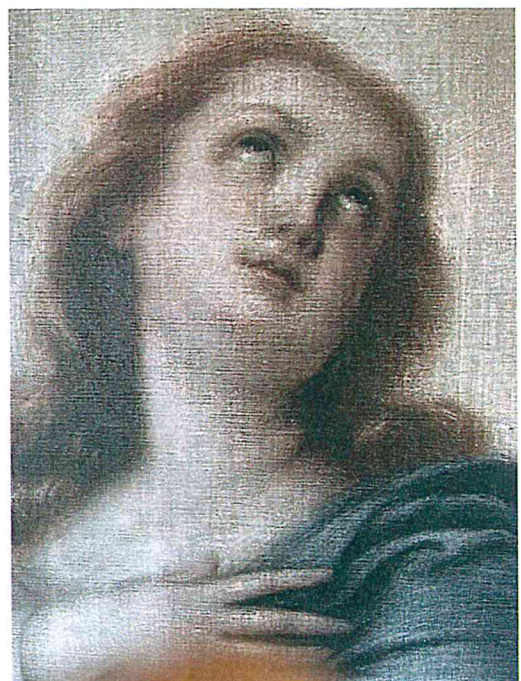
Drewniana struktura krosna osłabiona została przez niszczącą działalność drewnojadów.

Na środkowej poziomej poprzeczce po lewej stronie widoczny jest napis wykonany czarnym tuszem, dokumentujący namalowanie obrazu przez Antona (?) w 1909 oraz sentencja łacińska - Sancta Maria ora pro nobis!

Odwrocie płótna pokryte jest warstwą brudu, kurzu i pajęczyn.

Warstwa malarska dobrze zachowana, bardzo brudna, werniks pociemniały, zmatowiały, kolorystyka nieczytelna.

Program prac konserwatorskich

1. Wykonanie dokumentacji fotograficznej przed rozpoczęciem prac.
2. Wstępne mechaniczne oczyszczenie obrazu od strony lica i od odwrocia przy użyciu szerokich, miękkich pędzli.
3. Zdjęcie obrazu z krosna. Przygotowanie nowego drewnianego krosna.
4. Przygotowanie odwrocia obrazu do zabiegu dublowania. Usunięcie starych łąt, zabezpieczenie rozdarć płótna poprzez wprowadzenie nitek i łątek płóciennych na klej skórny.
5. Chemiczne oczyszczenie powierzchni lica obrazu z brudu, usunięcie pociemniałego werniksu odpowiednio dobranymi rozpuszczalnikami.
6. Uzupełnienie ubytków warstwy zaprawy kitem kredowo klejowym, opracowanie powierzchni kitów.
7. Zadublowanie obrazu na nowe podłoże płócienne o splocie zbliżonym do oryginalnego na klajster lub na masę woskowo żywiczną. Usunięcie nadmiaru masy dublażowej.
8. Naciągnięcie obrazu na nowe drewniane, sfazowane krosno z klinami.
9. Wstępne werniksowanie pod retusz kolorystyczny.
10. Wykonanie retuszy warstwy malarskiej odsączonymi farbami olejno żywicznymi.
11. Werniksowanie końcowe.
12. Wykonanie pełnej dokumentacji konserwatorskiej.

